

Boyun Eğenlere

Albert Libertad

Nisan, 1905

Boyun eğenden nefret ediyorum!

Boyun eğenden nefret ediyorum, pislikten nefret ettiğim gibi, aylaklardan nefret ettiğim gibi!

Boyun eğmekten nefret ediyorum! Pislikten nefret ediyorum, eylemsizlikten nefret ediyorum.

Acımasız bir ateşin altında iki büklüm olmuş hasta için üzülüyorum; biraz iradenin ayağa kaldıracağı güya hasta adamdan nefret ediyorum.

Etrafı gardiyanlarla çevrili, demirlerin ve fazlasının altında ezilen, zincirli adama üzülüyorum.

Altından örgülerin ve "üç yıldızın" altında iki büklüm olan askerden ve sermayenin önünde eğilen işçilerden nefret ediyorum.

Nerede olursa olsun hissettiklerini söyleyebilen adamı seviyorum; sürekli oy ile çoğunluğu fethetmeye inananlardan nefret ediyorum.

Bilimsel araştırmanın altında ezilen bilgini seviyorum; vücudunu bilinmeyen bir gücün, bir "X"ın, bir tanrının önünde iki büklüm hale getiren bireyden nefret ediyorum.

İnsan olarak güçlerinin bir kısmını korku ya da boyun eğmek yoluyla başkalarına teslim ederek, sadece boyun eğmekle kalmayan, aynı zamanda korkunç işbirlikleri ve aptalca eylemsizlikleriyle benim ve sevdiklerimin başlarını da eğik tutan herkesten nefret ediyorum.

Onlardan nefret ediyorum; evet onlardan nefret ediyorum, çünkü bana kalırsa bunu hissediyorum. Memurun altın örgüsünün önünde, başkanın kuşağının önünde, kapitalistin altınının, ahlakının ve dininin önünde diz çökmem. Uzun zamandır bütün bunların cam gibi kırılacak değersiz mücevherler olduğunu biliyorum... Başkalarının teslimiyetinin ağırlığı altında eziliyorum. Ah, boyun etmekten ne kadar da nefret ederim!

Yaşamı seviyorum.

Yaşamak istiyorum; sadece kaslarının, sinirlerinin birazını dinlendirenler gibi önemsiz bir şekilde değil; baldırlarım kadar yüz kaslarımı, beynim kadar sırtımı dinlendirdiğim şekilde.

Şimdinin bir kısmını, gelecekte bir kısım için takas etmek istemiyorum. Geleceğin rüzgarı için bugünkü hiçbir şeyden vazgeçmek istemiyorum.

"Vatan", "Tanrı", "onur" kelimelerinin altında kendimden hiçbir şeyi feda etmek istemiyorum. Bu sözlerin, bu dinî ve seküler hayaletlerin boşluğunu çok iyi biliyorum.

Boyun eğmişlerin kontrol edilmesini sağlayan; sermayenin vaad ettiği emekli maaşlarına, dinin sattığı cennet umutlarına gülüyorum.

Yaşlılıkları için biriktirip, gençliklerinde kendilerini mahrum edenlere, altmış yaşında yemek için yirmisinde oruç tutanlara gülüyorum.

Sağlıklı etleri ve etli meyveleri parçalayıp öğüt-
mek için güçlü dişlerim varken yemek yemek, midem
suları sorunsuz sindirirken taze ve tonik içeceklerle
doymak istiyorum.

Kadınları ya da ortak arzumuza bağlı olarak bir
kadını sevmek istiyorum ve kendimi aileye, hukuka,
anayasaya teslim etmek istemiyorum; kimsenin vü-
cudumuz üzerinde hakkı yoktur. Sen istiyorsun, ben
istiyorum. Gel aileye, yasaya, köhnemiş boyun eğme
biçimine gülelim.

Ama hepsi bu değil. Gözlerim, kulaklarım ve di-
ğer duyularım olduğu için, içmekten, yemek yemek-
ten ve cinsel aşktan zevk almaktan daha fazlasını
istiyorum: Zevki başka biçimlerde deneyimlemek is-
tiyorum. Güzel heykeller ve tablolar görmek, Ro-
din ve Manet'ye hayran olmak istiyorum. En iyi
opera topluluklarının Beethoven veya Wagner çaldı-
ğını duymak istiyorum. Comédie-Française'deki kla-
sikleri, geçmişin insanların bugünün insanlarına bı-
raktığı edebi ve sanatsal birikimin sayfalarını, hatta
daha iyisi, insanlığın şimdi ve sonsuza kadar bitme-
miş eserlerinin sayfalarını öğrenmek istiyorum.

Kendim için, seçtiğim yol arkadaşım için, arka-
daşlarım için neşe istiyorum. İşim bittiğinde gözleri-
min hoşça dinlenebileceği bir ev istiyorum.

Çünkü çalışmanın o sağlıklı, güçlü neşesini de is-
tiyorum. Kollarımın çekici, küreği ve tırpanı tutma-

sını istiyorum; kaslarımın gelişmesini, güçlü, faydalı ve mantıklı hareketlerle göğüs kafesinin genişlemesini.

Faydalı olmak istiyorum; faydalı olmamızı istiyorum. Ben komşuma faydalı olayım, komşum da bana faydalı olsun istiyorum. Çok çalışmamızı istiyorum, çünkü ben neşeye doyumsuzum. Çünkü kendimden neşe duymak istediğim için boyun eğmiş değilim.

Evet, evet üretmek istiyorum ama kendimden neşe duymak istiyorum. Hamur yoğurmak istiyorum ama daha iyi ekmek yemek istiyorum; üzüm hasadında çalışmak ama daha iyi şarap içmek; bir ev inşa etmek ama daha iyi odalarda yaşamak; mobilya yapmak ama kullanışlı olana sahip olmak, daha güzelini görmek istiyorum; tiyatrolar yapmak istiyorum ama beni ve bana ait olanı barındıracak kadar büyük tiyatrolar.

Üretimde işbirliği yapmak istiyorum ama aynı zamanda tüketimde de işbirliği yapmak istiyorum.

Bazıları, bırakacakları başkaları için üretmeyi hayal ediyor, ah işin ironisi, ellerinden gelenin en iyisini üretmeyi hayal ediyorlar. Bana gelince, başkalarıyla özgürce birleşerek hem üretmek hem de tüketmek istiyorum.

Ey boyun eğmişler, bakın: Putlarınıza tükürüyorum. Tanrı'ya, Vatan'a, Mesih'e, bayrağa tükürüyorum, sermayeye ve altın buzağıya tükürüyorum;

kurallara ve Anayasaya, dinin sembollerine tükürüyorum; hepsi saçmalık, önemsiz şeyler, onları umursamıyor, onlara gülüyorum.

Sadece senin aracılığınla bir anlam ifade ederler; onları geride bırak, parçalara ayrılacaklar.

Bu yüzden sen bir güçsün, boyun eğmiş, biricik olduğunu bilmeyen güçlerden birisin ve sana tüküremem, senden sadece nefret edebilirim...ya da seni sevebilirim.

Her şeyden önce arzum, hayatın korkunç bir uyanışında teslimiyetinden silkindiğini görmek.

Gelecekte cennet diye bir şey yok, gelecek yok; sadece şimdiki zaman var.

Bırak yaşayalım.

Yaşa! Boyun eğmek ölümdür.

İsyan hayattır.

Anarşist Kütüphane



Albert Libertad
Boyun Eğenlere
Nisan, 1905

03.01.2023 tarihinde şuradan alındı:
chaoticautonomy.blogspot.com
Çeviri: Chaotic Autonomy
İngilizce Aslı: To the Resigned

tr.anarchistlibraries.net